

ਜੇ. ਜੇ.

ਘਨਸ਼ਯਾਮ— ਅਪੀਲਕਰਤਾ

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ - ਜਵਾਬਦਾਤਾ

2018 ਦਾ ਐਲਪੀਏ ਨੰਬਰ 1399

04 ਅਪ੍ਰੈਲ, 2022

ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ—ਕਲਾਜ਼ X—ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ, 1950— ਕਲਾ 226— ਪੰਜਾਬ ਪੰਚਾਇਤੀ ਰਾਜ ਐਕਟ, 1994— ਐੱਸ. 199—ਸਾਤ ਦਿਨਾਂ ਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ ਗ੍ਰਾਮ ਸਭਾ ਵੱਲੋਂ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਮਤਾ—1994 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 199 ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਚ ਪੇਂਡੂ ਵਿਕਾਸ ਅਤੇ ਪੰਚਾਇਤ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਨੇ ਮਤਾ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ— ਸਿੰਗਲ ਬੈਂਚ ਨੇ ਰਿੱਟ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ। ਪਟੀਸ਼ਨ—ਭਾਗੀਦਾਰੀ, ਵਿਚਾਰ-ਵਟਾਂਦਰੇ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਮੀਟਿੰਗ ਲਈ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਗਲਤ ਸੇਵਾ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ — ਮੁਆਫ਼ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੱਤ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਲਾਜ਼ਮੀ ਲੋੜ — ਅਪੀਲ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ।

ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਅੰਤਰ-ਅਦਾਲਤ ਅਪੀਲ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ 08.08.2018 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਆਈ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ 19.09.2016 (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ ਪੀ-1) ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਦਿਆਂ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਡਾਇਰੈਕਟਰ, ਪੇਂਡੂ ਵਿਕਾਸ ਅਤੇ ਪੰਚਾਇਤ, ਪੰਜਾਬ ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਮਤਾ ਮਿਤੀ 06.02.2015 (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ P2) ਗ੍ਰਾਮ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

(ਪੈਰਾ 1)

ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਮੌਜੂਦਾ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਗ੍ਰਾਮ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਮਤਾ ਮਿਤੀ 06.02.2015 (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ ਪੀ-2), ਜੇਕਰ ਸੱਤ ਦਿਨਾਂ ਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਬੇਕਾਰ

(ਪੈਰਾ 2)

ਅੱਗੋਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਡਾਇਰੈਕਟਰ, ਪੇਂਡੂ ਵਿਕਾਸ ਅਤੇ ਪੰਚਾਇਤ ਵਿਭਾਗ, ਪੰਜਾਬ ਨੇ ਮਿਤੀ 19.09.2016 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਰਾਹੀਂ ਪੰਜਾਬ ਪੰਚਾਇਤੀ ਰਾਜ ਐਕਟ, 1994 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਐਕਟ, 1994 ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਦੀ ਧਾਰਾ 199 ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ (ਅਨੈਕਸ਼ਨ ਪੀ-1) ਨੇ ਮਿਤੀ 06.02.2015 ਦੇ ਮਤੇ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਇਆ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, 2016 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰ. 24636 ਵਿੱਚ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ

ਜੱਜ ਨੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ, ਪੇਂਡੂ ਵਿਕਾਸ ਅਤੇ ਪੰਚਾਇਤ ਦੇ ਉਕਤ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਪਰਖ ਕੀਤੀ, ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਰਾਹੀਂ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ

08.08.2018, ਮਿਤੀ 19.09.2016 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ (ਅੰਕੜਾ P - 1)।

(ਪੈਰਾ 3)

ਅੱਗੋਂ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇਸ ਤੱਥ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇੱਕ ਆਮ ਮੀਟਿੰਗ ਲਈ ਸੱਤ ਦਿਨਾਂ ਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਭਾਗੀਦਾਰੀ ਅਤੇ ਚਰਚਾ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਮੀਟਿੰਗ ਲਈ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਗਲਤ ਸੇਵਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ, ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਲਾਜ਼ਮੀ ਲੋੜ ਨੂੰ ਮੁਆਫ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਮਤੇ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਪੂਰੇ ਕੋਰਮ ਦੇ ਨਾਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ, 16.09.2016 (ਅਨੈਕਸਰ ਪੀ-10) ਦੇ ਬਾਅਦ ਦੇ ਮਤੇ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ 06.02.2015 (ਅਨੈਕਸਰ ਪੀ2) ਦੇ ਮਤੇ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਤਕਨੀਕੀਤਾਵਾਂ ਹਟਾਏ ਗਏ ਸਨ।

(ਪੈਰਾ 14)

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ ਐਡਵੋਕੇਟ ਬਲਦੇਵ ਐੱਸ .

ਮੋਨਿਕਾ ਛਿੱਬਰ ਸ਼ਰਮਾ, ਸੀਨੀਅਰ ਡੀ.ਏ.ਜੀ., ਪੰਜਾਬ।

ਅਨੁਰੀਤ ਸਿੰਘ ਸਿੱਧੂ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 6 ਲਈ।

ਸੰਦੀਪ ਸੰਦਗਿਲ, ਜੇ.

(1) ਮੌਜੂਦਾ ਅੰਤਰ-ਅਦਾਲਤ ਅਪੀਲ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ 08.08.2018 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਆਈ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ 19.09.2016 (ਅਨੈਕਸਚਰ ਪੀ-1) ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਦਿਆਂ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਪੇਂਡੂ ਵਿਕਾਸ ਅਤੇ ਪੰਚਾਇਤ, ਪੰਜਾਬ ਨੇ ਗ੍ਰਾਮ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੀ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਅਤੇ ਮਤਾ ਮਿਤੀ 06.02.2015 (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ P2) ਵਿੱਚ।

(2) ਮੌਜੂਦਾ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਗ੍ਰਾਮ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ 06.02.2015 (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ P-2) ਦਾ ਮਤਾ, ਜੇਕਰ ਸੱਤ ਦਿਨਾਂ ਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

(3) ਡਾਇਰੈਕਟਰ, ਪੇਂਡੂ ਵਿਕਾਸ ਅਤੇ ਪੰਚਾਇਤ ਵਿਭਾਗ, ਪੰਜਾਬ ਨੇ ਮਿਤੀ 19.09.2016 (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ ਪੀ-1) ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਰਾਹੀਂ ਪੰਜਾਬ ਪੰਚਾਇਤੀ ਰਾਜ ਐਕਟ, 1994 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੋਧੇ ਵਿੱਚ ਐਕਟ, 1994 ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਦੀ ਧਾਰਾ 199 ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ। ਮਤਾ ਮਿਤੀ 06.02.2015 (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ P-

2) ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਜਾਂਚੀ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, 2016 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰ. 24636 ਵਿੱਚ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ, ਪੇਂਡੂ ਵਿਕਾਸ ਅਤੇ ਪੰਚਾਇਤ, ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਉਕਤ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਪਰਖ ਕੀਤੀ। 19.09.2016 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, 08.08.2018 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਰਾਹੀਂ ਰਿਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ P-1)।

(4) 19.09.2016 ਅਤੇ 08.08.2018 ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਹੋ ਕੇ, ਮੌਜੂਦਾ ਲੈਟਰਸ ਪੈਟੈਂਟ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ।

(5) ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਗ੍ਰਾਮ ਸਭਾ, ਪੰਜਕੋਸੀ, ਬਲਾਕ ਖੁਈਆਂ ਸਰਵਰ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਫਾਜ਼ਿਲਕਾ ਨੇ ਐਕਟ, 1994 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਮਿਤੀ 06.02.2015 (ਅਨੈਕਚਰ ਪੀ-2) ਦਾ ਇੱਕ ਮਤਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਪਲਾਟ ਅਲਾਟ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਗ੍ਰਾਮ ਪੰਚਾਇਤ ਦੇ ਖਸਰਾ ਨੰਬਰ 201 ਵਿੱਚ ਸ਼ਮਸ਼ਾਨਘਾਟ ਲਈ ਰਾਖਵੀਂ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚੋਂ 213 ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਕੇਸ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸਾਲ 2002-03 ਦੀ ਜ਼ਮਾਂਬੰਦੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਗ੍ਰਾਮ ਪੰਚਾਇਤ ਖਸਰਾ ਨੰਬਰ 201 (194-13) ਦੀ ਮਾਲਕ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗੈਰ ਮੁਮਕਿਨ ਸ਼ਮਸ਼ਾਨ ਭੂਮੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਰਾਖਵੀਂ ਹੈ। ਪਿੰਡ, ਇਸਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ, ਸਾਲ 2002-03 (ਅਨੈਕਸਰ ਪੀ-3) ਅਤੇ ਮਿਸਲ ਹਕੀਅਤ 1963-64 (ਅਨੈਕਸਰ ਪੀ-4) ਲਈ ਜ਼ਮਾਂਬੰਦੀ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(6) ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਸਾਲ 1963-64 ਵਿੱਚ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਇਕਸੁਰੀਕਰਨ ਦੀ ਇਕ ਸਕੀਮ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਅਨੁਸਾਰ ਗ੍ਰਾਮ ਪੰਚਾਇਤ ਦੀ ਮਾਲਕੀ ਵਾਲੀ ਸ਼ਮਲਾਟ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ 217 ਕਨਾਲ 9 ਮਰਲੇ ਦੀ ਵੰਡ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚੋਂ 0-10 ਰਕਬਾ ਗੈਰ ਹੈ। ਮੁਮਕਿਨ ਕਬਰਿਸਤਾਨ ਬਾਕੀ ਦਾ ਇਲਾਕਾ ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕਾਂ ਅਤੇ ਗੈਰ ਮਾਰੂਸਿਸ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਸੀ। ਸਕੀਮ ਅੱਗੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸਾਂਝੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਰਾਖਵੀਂ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕਾਂ 'ਤੇ ਅਨੁਪਾਤਕ ਕਟੌਤੀ ਲਾਗੂ ਕਰਕੇ ਰਾਖਵੀਂ ਰੱਖੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਇਸ ਲਈ ਸੈਕਸ਼ਨ 16 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਕੇ ਮਾਲਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਗ੍ਰਾਮ ਪੰਚਾਇਤ ਦੇ ਨਾਂ 'ਤੇ ਸਾਂਝੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਰਾਖਵੀਂ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਹੋਲਡਿੰਗਜ਼ (ਕੰਸੋਲਿਡੇਸ਼ਨ ਐਂਡ ਪ੍ਰੀਵੈਨਸ਼ਨ ਆਫ ਫਰੈਗਮੈਂਟੇਸ਼ਨ) ਐਕਟ, 1948 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਐਕਟ, 1948 ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ), ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਦੀ ਮਾਲਕੀ ਦੇ ਕਾਲਮ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ (ਜੁਮਲਾ ਮਲਕਣ ਵਾ ਇਗਰ ਹੱਕਦਾਰਨ ਅਰਾਜ਼ੀ ਹਸਬ। ਰਸਦ ਰਕਬਾ)।

(7) ਅੱਗੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਪੰਚਾਇਤ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਪਿੰਡ ਦੀ ਮਲਕੀਅਤ ਵਾਲੀ ਸੰਸਥਾ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਪੰਚਾਇਤ ਨੂੰ ਆਮ ਲੋੜਾਂ ਲਈ ਰਾਖਵੀਂ ਜ਼ਮੀਨ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਆਮਦਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਸਬੰਧਤ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਲਾਭ।

(8) ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜੇ ਜ਼ਮੀਨ ਸਕੀਮ ਅਧੀਨ

ਇਕਸੁਰਤਾ ਦੌਰਾਨ ਰਾਖਵੀਂ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸੀ, ਉਸ ਨੂੰ ਅੱਜ ਤੱਕ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਗ੍ਰਾਮ ਪੰਚਾਇਤ ਰਾਖਵੀਂ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਸਿਰਫ਼ ਐਕਟ, 1948 ਦੀ ਧਾਰਾ 42 ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਕੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

(9) *ਹਿੰਦੂਵਾਨ ਸਮਸ਼ਾਨ ਭੂਮੀ* ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਸੁਣਾਏ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਲੈਂਦਿਆਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ, *ਟੋਹਮ ਬਨਾਮ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ*, ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਮਿਤੀ 09.05.2012, ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਕਿਸਮ ਨੂੰ ਗੈਰ ਮੁਮਕਿਨ ਸਮਸ਼ਾਨ ਭੂਮੀ ਤੋਂ ਵਪਾਰਕ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਕੋਈ ਅੰਤਮ ਮਤਾ ਪਾਸ ਕਰਨ ਦੀ ਗ੍ਰਾਮ ਪੰਚਾਇਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜੋ ਕਿ ਸਿਰਫ਼ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਉਹ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਵੇ ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਕੋਈ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਮਿਤੀ 06.02.2015 ਦੇ ਮਤੇ ਨੂੰ ਵੀ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਮਤਾ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਮਿਤੀ 17.04.2001 ਦੀ ਨੀਤੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਮਤਾ ਵੀ ਲੋੜ ਅਨੁਸਾਰ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਗ੍ਰਾਮ ਸਭਾ ਦਾ ਕੋਰਮ ਐਕਟ, 1994 ਦੀ ਧਾਰਾ 5(6) ਅਧੀਨ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ।

(10) ਸੁਣਿਆ।

(11) ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਕੇਸ ਫਾਈਲ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਐਕਟ, 1994 ਦੀ ਧਾਰਾ 23 ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਮਿਤੀ 06.02.2015 (ਅਨੇਕਚਰ ਪੀ-2) ਦੇ ਮਤੇ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਾਲ ਕਰਨ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਆਮ ਮੀਟਿੰਗ ਦਾ ਸੱਤ ਦਿਨਾਂ ਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨੋਟਿਸ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮੀਟਿੰਗ ਦਾ ਤਿੰਨ ਦਿਨਾਂ ਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਕੇ ਮੀਟਿੰਗ ਦਾ।

(12) ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਮੀਟਿੰਗ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਨੋਟਿਸ ਅਨੁਸਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਈ। ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ, ਪੇਂਡੂ ਵਿਕਾਸ ਅਤੇ ਪੰਚਾਇਤ ਵਿਭਾਗ, ਪੰਜਾਬ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ 19.09.2016 ਦੇ ਹੁਕਮ (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ P-1) ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਗ੍ਰਾਮ ਪੰਚਾਇਤ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਮਤਾ ਪਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਮਿਤੀ 03.09.2016 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਰਾਹੀਂ ਹਦਾਇਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਪਾਲਣਾ ਵਿੱਚ, ਗ੍ਰਾਮ ਪੰਚਾਇਤ ਮੈਂਬਰਾਂ ਅਤੇ ਵਸਨੀਕਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨੋਟਿਸ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 16.09.2016 (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ P-10) ਨੂੰ ਪੂਰੇ ਕੋਰਮ ਨਾਲ ਨਵਾਂ ਮਤਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਮਿਤੀ 06.02.2015 ਦੇ ਮਤੇ (ਅਨੇਕਚਰ ਪੀ-2) ਨੂੰ 16.09.2016 ਦੇ ਤਾਜ਼ਾ ਮਤੇ ਰਾਹੀਂ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਸੀ (ਅਨੇਕਚਰ ਪੀ-10)।

(13) ਇਹ ਹੋਰ ਵੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਗ੍ਰਾਮ ਪੰਚਾਇਤ ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਜਾਰੀ ਨੀਤੀ ਮਿਤੀ 17.04.2001 ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦਿਆਂ 213 ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਪਲਾਟ ਅਲਾਟ ਕਰਨ ਦਾ ਮਤਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਸਬੰਧੀ ਬਲਾਕ ਵਿਕਾਸ ਅਤੇ ਪੰਚਾਇਤ ਅਫ਼ਸਰ, ਖੁਈਆਂ ਸਰਵਰ ਨੂੰ ਵੀ ਜਾਣੂ ਕਰਵਾਇਆ ਗਿਆ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅੱਗੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਵਿਕਾਸ ਅਤੇ ਪੰਚਾਇਤ ਅਫ਼ਸਰ, ਫ਼ਾਜ਼ਿਲਕਾ ਨੂੰ ਸਿਫ਼ਾਰਸ਼ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਸੰਦ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਡਿਪਟੀ

ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਫ਼ਾਇਲ ਨੂੰ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਸੰਦ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਹੁਕਮ ਅਤੇ ਸਬੰਧਤ ਵਿਭਾਗ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਗ੍ਰਾਮ ਪੰਚਾਇਤ ਨੇ ਮਤਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਦੇ ਉਲਟ ਹੈ।

(14) ਅਸੀਂ ਇਸ ਤੱਥ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇੱਕ ਆਮ ਮੀਟਿੰਗ ਲਈ ਸੱਤ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜੇਕਰ ਭਾਗੀਦਾਰੀ ਅਤੇ ਚਰਚਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਮੀਟਿੰਗ ਲਈ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਗਲਤ ਸੇਵਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।, ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਲਾਜ਼ਮੀ ਲੋੜ ਨੂੰ ਮੁਆਫ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਮਤੇ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਪੂਰੇ ਕੋਰਮ ਦੇ ਨਾਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ, 16.09.2016 (ਅਨੈਕਸਰ ਪੀ-10) ਦੇ ਬਾਅਦ ਦੇ ਮਤੇ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ 06.02.2015 (ਅਨੈਕਚਰ ਪੀ-2) ਦੇ ਮਤੇ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਤਕਨੀਕੀ ਨੂੰ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(15) ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮੁੱਦੇ ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ 2011 ਦੇ ਐਲਪੀਏ ਨੰਬਰ 129, ਜਿਸਦਾ ਸਿਰਲੇਖ ਹਰਪਾਲ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਪਰਮਜੀਤ ਕੌਰ ਅਤੇ ਹੋਰ, 29.08.2011 ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ 2011 ਦੇ ਐਲਪੀਏ ਨੰਬਰ 1126 ਸਿਰਲੇਖ ਵਿੱਚ ਰਣਦੀਪ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਆਦਿ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 15.12.2011 ਨੂੰ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਲੋੜੀਂਦੀ ਮਿਆਦ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਅਵੈਧ ਨੋਟਿਸ ਬਾਰੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਮੁਆਫੀ ਸਮਝੀ ਜਾਵੇਗੀ।

(16) ਇੱਕ ਹੋਰ ਪਹਿਲੂ, ਜਿਸਦੀ ਜਾਂਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਮਿਤੀ 06.02.2015 (ਅਨੁਸ਼ਕਾ P-2) ਦੇ ਮਤੇ ਰਾਹੀਂ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਲਈ ਗ੍ਰਾਮ ਪੰਚਾਇਤ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਠਾਏ ਗਏ ਮੁਢਲੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਹਨ। ਇਹ ਪੰਜਾਬ ਵਿਲੇਜ ਕਾਮਨ ਲੈਂਡਜ਼ (ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ) ਐਕਟ, 1961 ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 2(ਜੀ) (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਐਕਟ, 1961 ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ ਵਿਲੇਜ ਕਾਮਨ ਲੈਂਡਜ਼ (ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ) ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 3 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਹੈ।, 1964 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਨਿਯਮ, 1964 ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ), ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਗ੍ਰਾਮ ਪੰਚਾਇਤ ਆਪਣੀ ਸਾਰੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਹੈ ਜਾਂ ਸਮਝੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪੰਚਾਇਤ ਵਿੱਚ ਨਿਹਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸਮਝੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਅਤੇ ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਸ਼ਾਮਲਾਤ ਦੇਹ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਨਿਯਮ, 1964 ਦੇ ਨਿਯਮ 13 (ਏ) ਗ੍ਰਾਮ ਪੰਚਾਇਤ ਨੂੰ ਕੁਝ ਸ਼ਰਤਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਬੇਜ਼ਮੀਨੇ ਮਜ਼ਦੂਰਾਂ ਨੂੰ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਬੇਜ਼ਮੀਨੇ ਮਜ਼ਦੂਰਾਂ ਨੂੰ ਮਕਾਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਲਈ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਪਿਛਲੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਨਾਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਸਭਾ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ, ਜੋ ਕਿ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:-

“13-ਏ. ਬੇਜ਼ਮੀਨੇ ਮਜ਼ਦੂਰਾਂ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇਣਾ- ਕੋਈ ਪੰਚਾਇਤ, ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਪਿਛਲੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਨਾਲ, ਸਭਾ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਬੇਜ਼ਮੀਨੇ ਮਜ਼ਦੂਰ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਲਈ ਮਕਾਨ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਸ਼ਾਮਲਾਤ ਦੇਹ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਮੁਫਤ ਦੇ

ਸਕਦੀ ਹੈ; ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਬੇਜ਼ਮੀਨੇ ਮਜ਼ਦੂਰ ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਉਹ ਇਸ ਨੂੰ ਵੇਚਣ, ਬਦਲੀ ਜਾਂ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਸਿਵਾਏ ਇਸ 'ਤੇ ਮਕਾਨ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਕਰਜ਼ਾ ਚੁੱਕਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਦੇ।

(17) ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇੱਥੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਚੁੱਕੀ ਹੈ, ਗ੍ਰਾਮ ਪੰਚਾਇਤ ਨੇ ਯੋਗ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮਿਤੀ 06.02.2015 (ਅਨੈਕਸਰ ਪੀ-2) ਅਤੇ 16.09.2016 (ਅਨੈਕਸਰ ਪੀ-10) ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਨੀਤੀ ਮਿਤੀ 17.04.2001 ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਮਤੇ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਹਨ। ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਸੰਦ ਜਾਰੀ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਬੇਜ਼ਮੀਨੇ ਮਜ਼ਦੂਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰੇਕ ਨੂੰ ਪੰਜ ਮਰਲੇ ਦੇ ਪਲਾਟ ਦੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ 12.06.2015 ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨੂੰ ਵੀ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਲਾਭਪਾਤਰੀਆਂ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਜਿਹੀ ਕਵਾਇਦ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2- ਡਾਇਰੈਕਟਰ, ਪੇਂਡੂ ਵਿਕਾਸ ਅਤੇ ਪੰਚਾਇਤ ਵਿਭਾਗ, ਪੰਜਾਬ ਨੇ ਮਿਤੀ 19.09.2016 (ਅਨੈਕਸਰ ਪੀ-1) ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਰਾਹੀਂ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਦੇਸ਼ ਮਿਤੀ 08.08 ਦੁਆਰਾ ਸਹੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਸੀ। 2018।

(18) ਇਸ ਲਈ, ਅਸੀਂ, ਕਾਨੂੰਨੀ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਤੇ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਸਮੱਗਰੀ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸਿੱਖਿਅਕ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਦਖਲ ਦੇਣ ਲਈ 08.08.2018 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਨਹੀਂ ਲੱਭਦੇ ਅਤੇ ਇਸਲਈ, ਇਸਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਦੇ ਹਾਂ।

(19) ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਗੁਣਾਂ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ।

(20) ਕਿਉਂਕਿ ਮੁੱਖ ਅਪੀਲ ਖਾਰਜ ਹੋ ਗਈ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਸਾਰੀਆਂ ਬਕਾਇਆ ਫੁਟਕਲ ਅਰਜ਼ੀਆਂ, ਜੋ ਕੋਈ ਹਨ, ਵੀ ਬੇਅਰਥ ਹੋ ਜਾਣਗੀਆਂ।

ਸ਼ੁਬਰਿਤ ਕੌਰ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਕੰਚਨ